

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndc/3/2015
Identifikačné číslo spisu:	6215201336
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6215201336.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiťovi Ing. Y. T., zomrelom XX. februára XXXX, naposledy bývajúcim vo P., vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 3D 82/2015, o prikázanie veci inému súdu na návrh dedičov maloletej J. T., maloletej X. T. a maloletej I. T. bývajúcich v X., zastúpených matkou T. T., bývajúcou v X., takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 3D 82/2015 Okresnému súdu Bratislava IV n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

Okresný súd Veľký Krtíš predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh dedičov na prikázanie veci inému súdu podľa § 12 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

Zákonná zástupkyňa (matka) do úvahy prichádzajúcich maloletých dedičov s poukazom na trvalé bydlisko maloletých dedičov, finančné a sociálne dôvody (ktoré ale bližšie nijako nešpecifikovala - poznámka nadriadeného súdu) navrhla prikázať vec súdu v mieste ich spoločného trvalého pobytu v Bratislave IV.

Podľa § 12 ods. 2, 3 O.s.p. možno vec prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresnému súdu Veľký Krtíš) a súdu, ktorému sa má vec prikázať (Okresnému súdu Bratislava IV). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Predpokladom prikázania veci inému súdu z dôvodu vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O.s.p. je predovšetkým existencia okolností, ktoré umožňujú hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie veci. Pritom je však potrebné mať na zreteli, že všeobecná miestna príslušnosť súdu, ktorý má vec prejednať, je zásadou základnou, a prípadná delegácia inému súdu je len výnimkou z tejto zásady, ktorú je nutné - ako výnimku - vykladať reštriktívne. Pokiaľ súd prikáže vec inému súdu podľa ustanovenia § 12 ods. 2 O.s.p. bez toho, aby pre takéto rozhodnutie boli splnené podmienky, poruší tým ústavne zaručené právo

zakotvené v čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, podľa ktorého nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi a príslušnosť sudcu stanoví zákon.

Dôvody vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O.s.p. môžu byť rôzne v závislosti od predmetu konania, postavenia účastníkov a iných okolnostiach. Pôjde však, ako bolo uvedené vyššie, predovšetkým o skutočnosti, z ktorých je možné vyvodiť, že iným, než príslušným súdom bude vec prejednaná rýchlejšie a hospodárnejšie. K prikázaniu veci inému, než príslušnému súdu by však malo prichádzať iba výnimočne a len zo závažných dôvodov, kedy dôvody odňatia veci príslušnému súdu a jej prikázanie súdu inému musia byť natoľko významné, aby dostatočne odôvodňovali prielom do vyššie citovaného ústavného princípu.

Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu vzal Najvyšší súd Slovenskej republiky na zreteľ predovšetkým to, že v danom prípade ide o konanie o dedičstve. Miestna príslušnosť v tejto veci sa riadi ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku o výlučnej miestnej príslušnosti, konkrétne § 88 ods. 1 písm. l/, podľa ktorého namiesto všeobecného súdu odporcu je na konanie príslušný súd, v obvode ktorého mal poručiť naposledy bydlisko. Preto dôvodom na výnimku z tejto zásady na základe návrhu na delegáciu z dôvodu vhodnosti môžu byť len také okolnosti, ktoré celkom jednoznačne a zároveň v súlade so zákonom a ústavným právom na zákonného sudcu odôvodňujú vhodnosť prejednaní veci iným než príslušným súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že v súčasnom štádiu konania tu nie sú dôvody, ktoré by odôvodňovali prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava IV. Nie je totiž dostatočne preukázané, že by uvedený okresný súd prejednal vec hospodárnejšie a rýchlejšie než Okresný súd Veľký Krtíš, ktorý vo veci koná. Ustanovenie § 122 ods. 2 O.s.p. totiž umožňuje súdu, ktorý vec prejednáva, dožiadať iný súd v obvode ktorého sa dedičia zdržujú, o vykonanie dôkazu, a to aj vylúčením účastníkov konania (§ 125 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Pre úplnosť sa dodáva, že toto rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nebráni v opätovnom podaní návrhu (podnetu) na prikázanie veci, ak sa zmení procesná situácia alebo nastanú nové závažné okolnosti odôvodňujúce takýto postup.

Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.